

*Я постійно думаю, як мій рідний сад би зустрів окупанта? Так само як сусідська кішка полюбила мене, сад би полюбив його? Часом, я відчуваю як до мене звертається Життя. Я боюсь промовити Бог, чи принаймні хочеться це промовити тихо. ніч 17-18 травня Нещодавно я зрозумів, що Бог промовляє до кожного. Але, вочевидь не кожен звертає на це увагу. Так багато пророчого виявляється було у останні роки у багатьох і напевне часто пророче виникає так чи інакше, що я почав думати про пророцтво. Яке воно і що воно взагалі таке. Десь тиждень тому я трохи вже розумів власний погляд на це, але зараз поки що забув. Точки майбутнього і іншого часу в якийсь момент поєднуються, і до цього наче причетний Бог, думаю я. Це також подібно до сканування бази інформації. Люди з аутизмом працюють у аналітичних військах Ізраїлю виявляючи системи співпадінь і закономірності, які не можуть виявити компютери. Моє власне самопочуття якимось чином, виявляється, залежить від споглядання у дзеркало. В цьому дзеркалі я сьогодні цивільний *civilis 0 (I) Rh +**

ранок 18 травня

Ständig denke ich darüber nach, wie mein Garten zuhause die Besitzer empfangen würde? Würde er sie auch so lieb gewinnen, wie mich die Nachbar Katze lieb gewonnen hat? Manchmal fühle ich mich, als würde das Leben selbst mich ansprechen. Ich habe Angst, Gott zu sagen, oder zumindest möchte ich es leise sagen.

Nachts, vom 17. auf den 18. Mai.

Vor kurzem habe ich verstanden, dass Gott zu allen spricht. Aber offensichtlich achtet nicht jeder darauf. In den letzten Jahren haben viele prophetische Erfahrungen gemacht, und wahrscheinlich ergeben sich oft auf die eine oder andere Art und Weise prophetische Offenbarungen, so dass ich angefangen habe, über Prophetie nachzudenken. Wie sie beschaffen ist und was sie im Allgemeinen ist. Vor ungefähr einer Woche hatte ich meine Ansicht dazu schon ein bisschen verstanden, aber jetzt habe ich es schon wieder vergessen. Die Punkte der Zukunft und andere Zeiten verschmelzen irgendwann, und daran hat, denke ich, Gott einen gewissen Anteil. Es ist wie beim Scannen einer Datenbank. Bei den Analysten der israelischen Streitkräfte arbeiten Menschen mit Autismus, und sie entdecken Systeme von Zufällen und Mustern, die Computer nicht erkennen können. Mein eigenes Selbstgefühl hängt auf irgendeine Weise anscheinend davon ab, in den Spiegel zu schauen. In diesem Spiegel bin ich heute Zivilist *civilis 0 (I) Rh +*.

Morgens, 18. Mai.

Stanislav Turina,
Künstler und Kurator,
Kyjiw

FAKI & AFFEKI

Künstlerisch-wissenschaftliches Forschungsprojekt von Uliana Bychenkova und Anna Scherbyna
Osteuropa-Institut der Freien Universität Berlin, 2022